



Święto Ofiarowania Pańskiego (Matki Bożej Gromnicznej): gdy Światło
wchodzi do Świątyni... i do twojego życia | 1

Starożytne, pełne światła i głęboko aktualne święto, które uczy nas rozpoznawać Chrystusa, ofiarować się wraz z Nim i żyć jak dzieci Światłości pośród świata.

1. Co naprawdę celebруемy w Święto Ofiarowania Pańskiego?

Każdego roku, **2 lutego**, Kościół obchodzi jedno z najpiękniejszych — a paradoksalnie także najbardziej zapomnianych — świąt roku liturgicznego: **Ofiarowanie Pańskie**, znane powszechnie jako **Matki Bożej Gromnicznej**.

Nie jest to ani drugorzędne nabożeństwo, ani jedynie tradycja folklorystyczna. To **święto chrystologiczne, maryjne i głęboko eschatologiczne**. Spotykają się w nim:

- **Dzieciństwo Jezusa**, jeszcze kruche i milczące
- Wierne wypełnienie **Prawa Mojżeszowego**
- **Publiczne objawienie** Mesjasza w Świątyni
- Prorocza zapowiedź **Krzyża i Odkupienia**
- Oraz centralny symbol całego życia chrześcijańskiego: **Światło**

Święto Ofiarowania Pańskiego zamyka okres Bożego Narodzenia, jak ostatni blask, który oświeca wszystko, co nastąpi później.

2. Podstawa biblijna: obiecane Światło wchodzi do Świątyni

Główne wydarzenie opisuje Ewangelia według św. Łukasza:

„Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego,
przynieśli Dziecię do Jerozolimy, aby je przedstawić Panu”
(Łk 2,22)

Dokonują się tu **trzy głęboko teologiczne akty**:



Święto Ofiarowania Pańskiego (Matki Bożej Gromnicznej): gdy Światło wchodzi do Świątyni... i do twojego życia | 2

a) Ofiarowanie Pierworodnego

Zgodnie z Prawem (por. Wj 13,2), każdy pierworodny syn należał do Boga. Maryja i Józef, choć wiedzą, że to Dziecię **jest Bogiem**, z pokorą poddają się Prawu.

- ☐ **Bóg pozwala się ofiarować przez człowieka.**
- ☐ Stwórca wchodzi do Świątyni jako stworzenie.

b) Oczyszczenie Maryi

Maryja nie potrzebowała oczyszczenia. Nie było w Niej grzechu. A jednak staje jak jedna z wielu.

- ☐ Tu objawia się serce Dziewicy:
pokora, posłuszeństwo i solidarność z grzesznikami.

c) Spotkanie z Symeonem i Anną

Symeon bierze Dziecię na ręce i wypowiada jedną z najwznioślejszych modlitw w historii:

„Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju... bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, światło na oświecenie pogan”
(Łk 2,29-32)

Tu rodzi się wielki tytuł tego święta:

- ☐ **Chrystus — Światłość świata**

3. Dlaczego święci się świece?

Tradycja błogosławienia świec nie jest późniejszym dodatkiem: **jest żywą katechezą.**

Świeca symbolizuje:

- **Chrystusa**, prawdziwe Światło



Święto Ofiarowania Pańskiego (Matki Bożej Gromnicznej): gdy Światło wchodzi do Świątyni... i do twojego życia | 3

- **Wiare**, która rozprasza ciemności
- **Chrześcijanina**, powołanego do tego, by spalać się z miłości

Wosk pali się powoli. Nie czyni hałasu. Nie broni się. Daje światło, spalając samego siebie.

☐ **Takie powinno być życie chrześcijańskie.**

Dlatego przez wieki chrześcijanie przechowywali poświęcone świece:

- Na chwile zagrożenia
- Przy konających chorych
- Podczas burz, wojen i kryzysów

Nie z przesądu, lecz jako **znak zaufania Światłu, które nigdy nie gaśnie.**

4. Niewygodne proroctwo: miecz i Krzyż

Święto Ofiarowania Pańskiego nie jest świętem „słodkim”. Symeon ostrzega Maryję:

„Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu... a Twoją duszę miecz przeniknie”
(Łk 2,34-35)

Po raz pierwszy jasno pojawia się tu **cień Krzyża**.

- ☐ Światło nie usuwa cierpienia
- ☐ **Oświeca je i odkupuje**

Od tego dnia Maryja wie, że Jej macierzyństwo będzie **współodkupieńcze**, ciche i bolesne.



5. Aktualność teologiczna dziś: dlaczego to święto jest bardziej aktualne niż kiedykolwiek?

Żyjemy w czasach:

- Zamętu moralnego
- Ciemności duchowej
- Nieustannego hałasu
- Rozwodnionej wiary i relatywizmu

Święto Ofiarowania Pańskiego przypomina nam trzy pilne prawdy:

1. Chrystus pozostaje jedynym Światłem

Nie jednym z wielu.

Nie kolejną opcją duchową.

Jedynym, które nie zwodzi.

2. Wiary się nie dziedziczy — wiarę się ofiaruje

Maryja i Józef **ofiarowują** Jezusa.

Dziś wielu rodziców **nie ofiarowuje dzieci Bogu.**

Opóźniane chrzty

Wychowanie bez wiary

Lęk przed „narzucaniem”

To święto pyta nas wprost:

Do kogo należą twoje dzieci?

3. Autentyczna wiara zakłada ofiarę

Nie ma światła bez Krzyża.

Nie ma wygodnego chrześcijaństwa.



6. Praktyczny przewodnik teologiczno-duszpasterski, jak dziś przeżywać to święto

I. W życiu osobistym

1. Odnów swoje ofiarowanie Bogu

Powtarzaj w sercu:

„Panie, wszystko, czym jestem i co posiadam, należy do Ciebie”.

Czyń to świadomie, nie mechanicznie.

2. Zbadaj swoje strefy ciemności

- Ukryte grzechy
- Urazy
- Letniość
- Lęki

Chrystus nie potępia ciemności: **przenika je swoim Światłem.**

II. W życiu rodzinnym

3. Ofiaruj duchowo swoją rodzinę

Nawet jeśli twoje dzieci są już dorosłe, ofiaruj je Bogu w modlitwie.

Dawna praktyka:

- Zapalenie poświęconej świecy
- Wspólna modlitwa *Nunc Dimittis* lub Ojcze nasz
- Prośba o ochronę i wierność

4. Przywróć widzialne znaki wiary

Wiara, której nie widać, słabnie.



Święto Ofiarowania Pańskiego (Matki Bożej Gromnicznej): gdy Światło
wchodzi do Świątyni... i do twojego życia | 6

- Krzyże
 - Świece
 - Błogosławieństwa w domu
-

III. W życiu wspólnotowym i społecznym

5. Bądź światłem bez pychy

Nie przez narzucanie, lecz przez **świadectwo**:

- Spójność życia
- Miłosierdzie
- Prawdę bez przemocy

6. Nie bój się być „znakiem sprzeciwu”

Chrystus nim był. Kościół zawsze nim będzie.

- Nie każde odrzucenie jest porażką
 - Czasem jest wiernością
-

7. Maryja — Kobieta, która niesie Światło

Maryja w tej scenie nie mówi.

Nie tłumaczy.

Nie domaga się niczego.

- Ofiaruje, oddaje i zachowuje wszystko w swoim sercu.**

Uczy nas, że:

- Dojrzała wiara nie potrzebuje rozgłosu
 - Prawdziwa pobożność zawsze prowadzi do Chrystusa
 - Najczystsze światło to to, które odbija, a nie oślepia
-



Święto Ofiarowania Pańskiego (Matki Bożej Gromnicznej): gdy Światło
wchodzi do Świątyni... i do twojego życia | 7

8. Zakończenie: co ty zrobisz ze Światłem?

Święto Ofiarowania Pańskiego nie jest tylko kolejną uroczystością.
To **bezpośrednie pytanie skierowane do duszy**:

- Czy rozpoznajesz Chrystusa, gdy pokornie wchodzi w twoje życie?
- Czy Go ofiarowujesz — czy zawłaszczasz?
- Czy pozwalasz, by Jego Światło odśłoniło także twoje cienie?

Jak Symeon, tylko ten, kto czeka, modli się i wytrwa, może na końcu powiedzieć:

| *„Moje oczy ujrzały Twoje zbawienie.”*

Niech to święto nie będzie jedynie zapaloną świecą...
lecz życiem, które płonie, oświeca i oddaje się. ☩